

ATC SCM 7

2007 November 15

ATC staat bij professionele gebruikers zeer goed bekend maar ook bij audiofielen vallen hun weergevers steeds meer in de smaak. De kleinste ATC werd in combinatie met een Sonneteer versterker aan de Britse tand gevoeld.

ATC

Billy Woodman richtte in 1974 ATC (Acoustic Transducer Company) op om handgemaakte *custom drive-units* voor de professionele markt te ontwikkelen. Hun PA75-314 unit (met 30 centimeter conus) kreeg al gauw een legendestatus dankzij ongeëvenaarde specificaties en prestaties. In 1976 introduceerde ATC hun soft-dome middentoner, toentertijd een unicum en later vaak -en tevergeefs- gekopieerd, aldus ATC. Pink Floyd en Supertramp behoorden tot de eerste klanten die een actief monitorsysteem bestelden maar na de lancering van de inmiddels fameuze SCM 50 (en 100) begonnen de actieve ATC weergevers steeds meer in trek te komen. Toen de Deense radio omroep een contract met ATC afsloot voor een actieve compacte monitor werden voor het eerst volledig actieve systemen (inclusief *tri-amping* en actieve wisselfilters) ontwikkeld. Daarna volgde een lijn van compacte monitoren als de SCM 20, SCM 10 en de hier besproken SCM 7. Deze laatstgenoemde modellen zijn in zowel passieve als actieve uitvoering leverbaar zodat ATC een bredere markt kan bedienen.

Overigens zijn -op de Entry Series na- alle ATC modellen van huis uit actief uitgevoerd, passieve uitvoeringen zijn optioneel. In 1996 werden de eerste losse ATC elektronica componenten gelanceerd (eerst een voorversterker en eindversterker maar later ook een geïntegreerde versterker). In datzelfde jaar werd ook de `SL-driver` (SL staat voor Super Linear) gelanceerd. De ATC ontwerpers hadden uitvoerig onderzoek gedaan naar magnetische hysteresis (non-lineariteit; oftewel vervorming) en de resultaten gebruikt voor de ontwikkeling van een betere `motor` (magneet en spreekspoel). De Entry Series ATC modellen hebben recent een facelift ondergaan waarbij de baffle meer organisch is vormgegeven (met afgeronde randen in plaats van

de oude `picture frame` baffle) en de hoogfrequent units een nieuw chassis hebben gekregen.

SCM 7

De SCM 7 is momenteel de kleinste ATC en maakt onderdeel uit van de ATC Entry Series. Ondanks zijn compacte bouw is hij met een gewicht van 7 kilo per stuk tamelijk zwaar op de hand. Dat komt mede door de zware oversized magneet met extra lange luchtspleet. Dit is een echte ATC *trademark* en zorgt wanneer de spreekspoel kort is -zoals bij ATC- voor een meer lineair gedrag en een bijzonder lage vervorming. Dergelijke kenmerken zijn natuurlijk onontbeerlijk voor professionele weergevers en alhoewel de SCM 7 in eerste instantie is gericht op *domestic* toepassingen heeft ATC hem als pure monitor ontwikkeld, zodat hij zonder problemen kan worden ingezet in een studio (hij is op bestelling zelfs leverbaar in actieve uitvoering).

Naast het verdwijnen van het aloude *picture frame* front valt meteen op dat de nieuwe *baffle* de twee units direct omsluit en geen centimeter te groot is. Daardoor blijft een stuk van de gefineerde klankkast zichtbaar, wat hem een vrij moderne uitstraling geeft. De hoogfrequent unit heeft een 25 mm soft dome en een nieuw lichtmetalen chassis met zogeheten Waveguide, wat het afstraalgedrag verder moet verbeteren. De mid/laag unit heeft een 12,5 centimeter conus met de ATC-eigen geïntegreerde Soft-Dome (ter vergroting van de bandbreedte van de unit). De spreekspoel is handgewikkeld met vlak spoeldraad. ATC *matched* de units binnen een tolerantie van 0,5 dB en zorgt ervoor dat hun weergevers een zo vlak mogelijk impedantieverloop hebben zodat ze een redelijk gelijkmatige belasting voor versterkers vormen. Aan de achterzijde bevinden zich vergulde *bi-wire* aansluitingen met 4mm banaanbussen.

De SCM 7 heeft een gesloten klankkast, een tegenwoordig weinig gebruikte constructie wat meer kritisch is in de afstemming maar voor een bijzonder gecontroleerde laagweergave kan zorgen als alles klopt. Het frequentiebereik loopt van 60 Hertz tot 22 kiloHertz en het overnamepunt van het wisselfilter ligt op 2,5 kiloHertz. De nominale impedantie is 8 Ohm en de gevoeligheid is 84 dB/W/m. ATC raadt (stabiele) versterkers met een RMS vermogen van 50 tot 300 Watt aan en de maximale geluidsdruk wordt opgegeven als 103 dB. Het afstraalgedrag is volgens de fabrikant in de horizontale as +/- 80 graden coherent, wat indrukwekkend is (vertikaal is dat +/- 10 graden). De afmetingen tellen 30 bij 16 bij 23 centimeter (HxBxD) en het gewicht per stuk is, zoals eerder

genoemd 7 kilo. De standaard afwerking van de Entry Series is kersenfijner maar andere fineren of *custom* afwerkingen zijn tegen meerprijs leverbaar. De SCM 7 is ook per stuk leverbaar (wat handig kan zijn voor multi-kanaals systemen). ATC geeft 6 jaar garantie op al hun producten, de Nederlandse importeur (HIMP) doet daar nog eens 4 jaar bij zodat de uiteindelijke garantieperiode maar liefst 10 jaar duurt.

Sonneteer Campion

Er werd een Sonneteer versterker bij de SCM 7's geleverd omdat men bij HIMP van mening is dat dit merk en met name de Campion een zeer goede symbiose met deze weergevers vormt. Prijstechnisch klopt dat zeker en ook de solide constructie en no-nonsense uitstraling van de Campion sluiten goed aan bij de oerdegelijke bouw van de ATC weergevers. Het frontpaneel en de knoppen van het recensie exemplaar waren uit massief, geborsteld en helder geanodiseerd aluminium vervaardigd, maar Sonneteer apparatuur is ook in zwart geanodiseerde uitvoering leverbaar. Net als alles bij Sonneteer zijn zelfs de namen van die afwerkingen eigenzinnig: Classic Silver en Storm Black. Het in Esher, Surrey gesitueerde Sonneteer bestaat sinds 1994. Men maakt daar alle apparatuur met de hand en volgens deze fabrikant wordt elk Sonneteer apparaat ontworpen met als maatstaf: een apparaat wat de ontwerpers zélf zouden willen hebben.

De grote aluminium knoppen voelen prettig aan, het is alleen jammer dat de Campion geen afstandbediening heeft. Deze versterker is echter een puristische minimalist en heeft daarom ook geen balansregelaar of hoofdtelefoonuitgang.

Het met zes inbusbouten bevestigde front wordt gesierd door drie grote draaiknoppen die van links naar rechts de functie van aan/uit schakelaar, ingangskeuze schakelaar en volumeregelaar hebben. Boven de ingangskeuze schakelaar bevindt zich een klein blauw LEDje. De Campion heeft vijf ingangen met verschillende ingangsgevoeligheden, iets wat vroeger vaker voorkwam maar nu vrij zeldzaam (maar daarom niet minder zinvol) is. Alle lijningangen hebben een impedantie van 11 kiloOhm maar twee ingangen (CD en `Dir`) zijn passief uitgevoerd, terwijl de andere actief zijn zodat ze geschikt zijn voor het kleinere en meer kwetsbare signaal van een (klassieke) FM-tuner of band/cassetterecorder.

Bij de Campion is de L2 ingang uitgevoerd als MM Phono ingang (met een afsluiting van 47 kiloOhm en 47 picoFarad). Daarnaast heeft de Campion één Line Out aansluiting. Aan de achterzijde bevinden zich naast de cinchbussen twee sets robuuste luidsprekerklemmen met 4 mm banaanbussen, een kleine aardeconnector en de IEC lichtnetingang. Deze versterker is met een frequentiebereik van 8 Hertz tot 80 kiloHertz tamelijk breedbandig. Het maximaal continue uitgangsvermogen is 33 Watt aan 8 Ohm en 60 Watt aan 4 Ohm. Hij meet 43,4 bij 7,4 bij 28 centimeter (HxBxD) en weegt 10 kilo.

Luisteren

Nadat, met behulp van een digitale multimeter de correcte lichtnetfase was gevonden voor de Champion versterker en het systeem ruim de tijd had gekregen om los te spelen ging de CD Blue Light `Til Dawn van Cassandra Wilson in de Quad 99 CDP om de track `Come On In My Kitchen` te beluisteren. Deze track werd met twee verschillende kabel-combo`s beluisterd; eerst werden de Audio Quest Jade interconnect en QED Profile 4X4 luidsprekerkabel toegepast en daarna werd het systeem met DNM kabels (door Himp meegestuurd) verbonden. De DNM kabels zullen later uitgebreid worden besproken in een aparte recensie maar gezien de importeur deze kabels als een klankmatige symbiose met de ATC weergevers ziet werden ze ook voor deze recensie ingezet (in de uiteindelijke DNM recensie zullen de kabels in meerdere configuraties worden beluisterd). De met gedempte snaren en staccato gespeelde akoestische gitaar werd duidelijk gearticuleerd en ruimtelijk weergegeven, met een zeer lang naklinkende `reverb`. De kickdrum klonk dynamisch en strak en kreeg een flink solide *push* mee. De bas werd vooral goed gearticuleerd knorrend weergegeven. Cassandra Wilson`s stem werd met veel presence, in feite wat *forward* maar zeer open en ongenadig duidelijk gepresenteerd waarbij de sibillance weergave wat hard en bij tijd en wijle zelfs glazig kon overkomen. De rim-shots klonken *snappy*, impulsief en gort, gortdroog. Met de DNM TCC interconnect tussen de 99 CDP en de Champion en de DNM LSC luidsprekerkabels tussen de Champion en de SCM 7`s werd deze nogmaals beluisterd. De gitaarintro klonk nu duidelijk tonaal meer natuurlijk, ronder en vloeiender met nog steeds zeer goed gearticuleerde snaarplukken. De kickdrum klonk zwaarder en werd met meer *bloom* gepresenteerd. De bas klonk met de DNM kabels tonaal rijker en kreeg een meer plastische aanwezigheid mee. Cassandra Wilson`s zang kwam meer ontspannen over en werd losser afgebeeld (de sibillance weergave bleef kritisch maar was wel schoner geworden). De rim-shots kwamen sneller over en werden met meer lucht gepresenteerd. Het geheel werd op open, transparante en levendige wijze weergegeven zonder toegevoegde *smoothness*.

De DNM kabels bleken zowel met de ATC`s als de Sonneteer een uitstekende match te zijn en bleven daarom onderdeel van het systeem. De CD Woodface van Crowded House werd

tevoorschijn gehaald om de track `Four Seasons In One Day` te beluisteren. De met *brushes* gespeelde drums kwamen op verfijnde wijze naar voren en werden met veel lucht weergegeven. De kickdrum klonk opvallend solide en droog, een typisch kenmerk van een goed ontworpen gesloten klankkast. Neil Finn`s zang werd duidelijk, direct en op open wijze gepresenteerd, een echte monitor weergave dus (met deze weergevers heeft men geen tekstblad meer nodig; de SCM 7 articuleert als een logopedist). De piano werd hier zelden zo duidelijk weergegeven, zowel qua toetsenspel als timbraal kwam dit instrument heel natuurlijk over. De achtergrondzang klonk losjes, soepel en werd goed in de diepte afgebeeld. Met deze transparante weergave liet de Sonneteer versterker ook duidelijk horen dat hij met de ATC`s een goede match vormde en ook zelf van hoog niveau te zijn. In vergelijking met de Exposure Super XXV bleek de ruimtelijke weergave van de Sonneteer net iets beter te zijn en de Exposure op het tonale vlak een meer coherente en rijke weergave te bieden maar beide versterkers bleken uitstekende weergavepartners voor deze ATC weergevers te zijn.

Mighty Sam McClain`s knallende Live-CD Joy And Pain werd gedraaid om te kijken of de kleine ATC`s ook goed met dit muzikale geweld konden omspringen. De intro, met een stevige drumklap kwam met een grote dynamische sprong naar voren terwijl de trompetten met een rijke bekerklank werden weergegeven. De kickdrumweergave was werkelijk grote klasse: soepel, plastisch en zeer krachtig. Verbijsterend, gezien het formaat van de weergevers. De bekkens kwamen met een zeer verfijnde metaalruis naar voren (ATC heeft duidelijk veel aandacht besteed aan de juiste afstemming van de unit`s). De op subtiele wijze bespeelde elektrische gitaar (met trage *reverb*) klonk lekker organisch en ontspannen en de daarop volgende keiharde drumslag klonk zowel krachtig als zeer accuraat. Toen de gehele band losbarstte bleven de ATC`s het geheel op open wijze en met een grote stage presenteren waarbij de dynamische sprongen tamelijk moeiteloos naar voren kwamen (waarvoor de Sonneteer natuurlijk ook een pluim verdient). Mighty Sam`s gorgelende zang kreeg een ontspannen en soepele presentatie mee en het geheel werd met een goede `Live` energie gepresenteerd.

Van Cheryl Wheeler`s CD Sylvia Hotel werd de mooie track `Rainy Road Into Atlanta` beluisterd. Haar akoestische gitaar werd vrij *up-close* en luchtig weergegeven terwijl haar zang ultra-helder naar voren kwam. Geen spootje van de lichte heesheid waarmee veel weergevers

haar stemgeluid presenteren was met de ATC`s hoorbaar, wat toch opmerkelijk is. De drums klonken droog en luchtig, met bijna driedimensionaal weergegeven *brushes*. De elektrische gitaar werd groot en los afgebeeld terwijl het Hammond orgel op rollende wijze naar voren kwam. Het geheel werd tegelijkertijd op grote schaal en vrij direct weergegeven waarbij de wat confronterende presentatie niet verstorend werkte op de intieme huiskamer-sfeer van deze muziek.

De ATC`s kunnen overigens streng en bijna (ver)oordelend reageren op minder goede opname`s (je zou kunnen zeggen: dat is ook hun taak als monitor weergevers) en in dat opzicht deden ze meer denken aan de Acoustic Energy AE1 weergevers dan aan Britse monitor weergevers die volgens de BBC traditie zijn afgestemd, zoals de Harbeth Monitor 30. De Britse monitorluidsprekers kunnen wat dat betreft in twee kampen worden onderverdeeld maar er blijven desondanks genoeg overeenkomsten zoals souplesse, timing en een fantastische weergave van stemmen. De keuze is uiteindelijk aan de luisteraar.

Conclusie

ATC heeft met de SCM 7 een dijk van een mini-monitor op de markt gezet die zowel in professionele toepassingen als in de huiskamer tot zijn recht kan komen mits hij onderdeel van een met zorg samengestelde weergaveketen is. De betere (en vooral stabiele) Britse versterkers hebben blijkbaar de voorkeur maar deze ATC`s zullen ongetwijfeld ook met hoogwaardige elektronica uit Europa of van andere continenten combineren. Dit zijn hoge resolutie weergevers die een kritische kijk op matige opnames hebben maar bij de betere opnames op zeer dynamische en ruimtelijke wijze te werk gaan. De schaal en grip waarmee deze compacte monitoren zelfs de meest energieke muziek kunnen weergeven is en blijft verbijsterend. Wie een compacte weergever zoekt om zijn of haar muziekcollectie op kristalheldere en hoogdynamische wijze mee te beluisteren kunnen wij aanraden om een luisterafpraak voor de ATC SCM 7 te gaan maken. De Sonneteer Champion bewees een rasechte Brit en een daadkrachtige versterker te zijn waarbij vloeiendheid, lucht en `drive` goed in harmonie waren. Ook dit is een product wat de moeite van het beluisteren meer dan waard is. Anglofielen kunnen gerust zijn; eigenzinnige Britse audiofabrikanten bestaan nog steeds.

Importeur ATC:

HIMP

www.himp.nl

06-28778909

Verkoop paarprijs:

ATC SCM 7 (in kersenfineer): 1.200 euro.

Importeur Sonneteer:

Accentus Audio

www.accentus.nl

038-8510555

Verkoopprijs:

Sonneteer Champion (zwart of zilver geanodiseerd): 1.300 euro

Gebruikte Hardware:*Digitaal*

- Quad 99 CDP
- Marantz CD 7211/Microdac

Versterker

- Sonneteer Champion
- Exposure Super XXV rc

Luidsprekers

- ATC SCM 7
- Monitor Audio Studio 2SE

Stroom, kabels en accessoires

- Monster M1000
- AQ Jade
- QED Qunex2
- DNM TCC
- QED Profile 4X4
- DNM LSC
- Lapp/Popp strip
- Belden IEC
- Kemp SNS Plug